

Landshövdingeparet Sehlstedt mottog varma avskedshyllningar

På söndagskvällen gavs på restaurang Träffen i Nyköping subskriberad middag med landshövding Ossian Sehlstedt och hans maka Märta som hedersgäster.

I den deltog, för att citera en förbipasserande, alla Sörmlands honoratiöres, eller åtminstone 300 av dem, varav något mindre än hälften damer.

Där fanns företrädare för länsstyrelsen, landstinget, prästerskapet med biskopen i spetsen, och kommunala förtroendemän. Där fanns representanter för jordbruket, industrin, rättvisan och polisväsendet, skolvärlden, sjukvården, försvaret och civilförsvaret och pressen m. m. plus ett statsråd och så kvinnor, kvinnor. Ett fåtal i lång klänning, ingen i kortkort, vilket betyder att alla var fyllda åtminstone 25.

Festsalen var uppdelad i en mottagnings- och en middagsdel och det var också själva tillställningen.

De första vi stötte på var fyra spelmän från Katrineholm, Thure Wedberg, Gustaf Wetter, Arne Blomberg, och (yngst) Christina Frohm.

De skulle spela "Skänklåt från Sköldinge" medan gästerna gick till bords. Men ännu var det långt dit.

Därnäst gick vi rakt i famnen på landstingsrådet Edvin Stigberg, Katrineholm. Han verkade förströdd, vilket hade sin naturliga förklaring. Han var den som utövade värdskapet och var starkt koncentrerad på att spana in hedersgästerna.

Nä, där kom de då. Fru Märta i chockrosa med pärlor och silver-sandaletter. De fick ta plats, nästan som inför en TV-utfrågning, framför talarstolen. Men tvärtom. Från den skulle utgå en varm ström av ord, hjärtliga, vänliga, uppskattande och även ord av stor tacksamhet, accentuerade av gåvor.

Toastmastern, 1:e länsassessorn Gösta Carlsson anmälde förste talaren, landstingsrådet Stigberg.

— Vi vann med 6-2 i dag, meddelade han och ingen var direkt förvånad, men den stelhets som möjligen hade funnits, bröts genast.

— Kära vänner, Ossian och Märta! fortsatte han mera programligt. Låt mig från början ha sagt att det inte alltid är sant när man säger att det ska bli skönt att lägga ner redskapen. Det gäller både mannen i blåblusen och konungens befallningsman.

Om Ossian Sehlstedts levnadsbana har jag berättat tidigare. Från arbetarhem. Skola, praktiskt och ideellt arbete. Journalistik, politik, riksdag och så LANDSHÖVDING.

Under hans landshövdingstid har en utveckling ägt rum, som vi inte kunde ana vid 1960-talets ingång. Inom industri, handel, inom samhället och över huvud taget och inte minst det sociala området.

Han underströk att en mängd människor kommit att få en eftersträvsvärd kontakt med mannen och även med kvinnan vid hans sida.

(Alla talarna framhöll fru Märta's stora betydelse för sin make och hans verk).

I fonden, dold under en blå duk, väntade ett föremål, som lät sig identifieras som ett porträtt. Edvin Stigberg lät nu täckelset falla och vi stod ansikte mot ansikte med Ossian Sehlstedt i Ryno Fribergs version. Ett ledigt och avspänt porträtt. Avsett att hänga i länsstyrelsens sessionsrum. — Ytterligare en insamling hade inbringat en summa att användas enligt mottagarens gottfinnande. Givarna var i båda fallen landstinget, kommunerna samt företaget.

Talaren avslutade sin framställning med ett citat av von Kraemer: Vart-hän du vandrar ifrån Mälärstranden — vandrar du i en park. (Det skulle bli många diktcitat efter hand).

Bruksdisponent Hans Rudberg, Hälleforsnäs, för industrins män.

— Den första gång jag såg dig — den första gång du tog mig uti handen, Ossian Sehlstedt, var en sen sommarkväll för 18 år sedan. Efter den debatt som då utspann sig fälldes orden: Vi socialdemokrater är förfärliga demagoger. Av dig Ossian Sehlstedt, som redan den gången såg nästan lika ungdomlig ut som i dag. (Heidenstamcitat följer):

Landstingsrådet Carl Svensson företrädde Sörmlands Företagarförening.

— Det är synd att man inte kan offentliggöra allt bra som sker. Arbetertalaren talar inte om alla de företagare som har stått på förtvivlans rand, men blivit hjälpta genom bidrag. (Ur fonden på numera 13 miljoner).

Många företagare har vänt sig direkt till Ossian Sehlstedt och han har tillmötesgått dem.

Vi nämner gåvans art: en tre meter lång...

□ Landstingsrådet Edvin Stigberg tackar landshövdingeparet Märta och Ossian Sehlstedt.

Talaren önskade landshövdingeparet båda av dem, varmt välkomna till industrierna även i framtiden.

Sedan var det dags för Katrineholms-spelmännens skänklåt och jakten efter platser vid bordet, som liknade en kam med sju tänder. Själva hade vi nöjet att göra bekantskap med polismästare Olof Gärdin, redaktör C-A Hornberg, disponent N O Danielsson, kapten och fru Gunnar Lindström m. fl. Vid kortändan skymtade vi statsrådet Lundkvist. Detta sagt endast för att illustrera mångsidigheten.

Talet till hedersgästerna hade an-

förtrots en nära vän till dem, biskop Gösta Lundström.

Han deklarerade sina meriter för uppdraget genom att berätta:

— Som nybliven domprost fick jag av en kollega veta att min huvudsakliga plikt skulle vara att tacka biskopen. Han tackade för en berikande vänskap under många år.

I likhet med tidigare talare underströk han landshövdingens intresse för den enskilda individen, som han ofta och i tysthet hjälpt i olika situationer. Samma omdöme tillkom i hög grad även hans maka, som in-

tresserat sig för speciellt de handkappade.

— Landshövdingeparet har varit likadana mot alla oberoende av ställning i samhället. Hemmet har lagt an på att föra samman olika slags människor, enligt formeln "Vi är alla bröder, och Gud är vår fader".

Som kronan på verket följde sedan landshövdingens tacktal: Fru Märta vid hans sida, "för jag har ju fått veta i kväll, att utan henne hade jag inte varit mycket värd!" Allvarligt: Jag vet inte riktigt hur jag ska bära mig åt. Jag befinner mig på distans till alla de vänlig-

heter som har strömmat emot oss här.

RAPSODISKA CITAT

De här elva åren har varit underbara. Vi har känt glädje i själva arbetet. Roligt att träffa många människor. Finna ljuvligt gensvar. Vi — det strävsamma gamla paret — har lyckats slita oss igenom de här arbetsamma åren.

För mig personligen har det haft störst betydelse att man i det här ämbetet har haft möjlighet att hjälpa så många. Bistå enskilda människor.

Vad vi särskilt tackar för är all vänlighet vi mött. Jag var inte så älskad när jag skrev i tidningen!

Talaren riktade avslutningsvis tack till alla dem som personligen och så som företrädare för en korporation, uppvaktat tidigare under kvällen.

Och här bröts taffeln. Då hade vi enligt meny njuvit av Laxbakelse. Rådjursmedaljong Sörmlandia med åtskilligt piffigt tilltugg samt Äppelkaka med vaniljsås. Gott!

Dans följde till musik av Conny Adolfssons Orkester. Svängrummet är generöst på restaurang Träffen.

Margit Pohl